

Bestsellerová autorka *The New York Times*

LISA BARR

ŽENA V OHNI

*Černý trh s uměním,
obraz ukradený nacisty,
souboj s časem.*

Sotva se mladé reportérce Julii Rothové podaří získat práci u nejúspěšnějšího chicagského investigativního novináře Dana Mansfielda, je jí přidělen velmi neobvyklý – a velmi tajný – úkol. Má pro světově proslulého návrháře luxusních bot Ellise Bauma získat poslední obraz legendárního malíře Ernsta Engela Žena v ohni, jenž byl před více než 75 lety ukraden nacisty. Ellis po malbě krásné tajemné ženy touží z hluboce osobních důvodů a Dana si najal, aby mu jej pomohl najít.

Jules nemá na pátrání moc času, jelikož slavný návrhář umírá a situaci navíc komplikuje fakt,

že v Evropě se díla současně snaží dopátrat také mocná a provokativní galeristka Margaux de Laurentová. Jakožto bohatá dědička ze sběratelské rodiny disponuje prostředky, aby vždy dosáhla všeho, co si zamane, a v cestě jí stojí právě jen Jules. Pracovitá a odhodlaná reportérka ale získá nečekanou pomoc v osobě Ellisova vnuka Adama.

Adam není bez vnitřních démonů, právě se zotavuje z drogové závislosti. Sám je však nadaný umělec, a navíc poznal Margauxinu Istivost na vlastní kůži. Ví, jak umí být nelítostná, a udělá všechno, jen aby se s Jules dostali k Ženě v ohni dřív, než padne do spárů právě jí...

„Výrazný styl skvěle doplňuje důmyslně vykreslené postavy. Nedokážete se odtrhnout od začátku až do konce.“

– Publishers Weekly

„Vybrúšený román v rytmu kvapíku, který vám nedovolí ho odložit a udrží vás v napětí až do poslední strany.“

– Booklist

„Hrdinové uchvacují duši čtenáře tím, jak urputně se ženou za svou posedlostí... Tenhle román si nebere servítky.“

Kirkus Reviews

„Poutavé, neodložitelné čtení, které vám nabídne všechno: od šifrovaných zpráv a tajemných útoků přes rány, jež se dědí po generace, až k fascinujícím postavám. Autorka přináší niterný vhled do krutosti války, do zkaženosti komplikovaného světa umění a do zlovolných intrik jeho mocné elity. Zároveň však vypráví i příběh o naději a obloukem se vrací k odvěké moci krásy a lásky, dvou nesmrtelných sil, které mohou přežít i nejtemnější okamžiky.“

Julie Cantrell,
New York Journal of Books

„Pro svou mazanou záporáčku má Lisa Barr v záloze barvitý osobní příběh. Až na pár pečlivě rozházených citových drobečků se psychopatická galeristka Margaux de Laurentová jeví jako pravý opak Jules. V několika explicitních scénách kniha sklouzává až k erotickému žánru... Žena v ohni je vzrušující a zábavné čtení, ideální pro dlouhé odpoledne na pláži nebo jako průvodce při vašich dobrodružných cestách.“

Lindsey Bodner,
Jewish Book Council

Lisa Barr

ŽENA V OHNI

LISA BARR

ŽENA
V OHNI

Přeložila Hana Sichingerová

metafora

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

*Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.*

Copyright © 2022 by Lisa Barr

Translation © Hana Sichingerová, 2022

Czech edition © Grada Publishing, a. s., 2022

All rights reserved.

ISBN 978-80-7625-692-7 (ePub)

ISBN 978-80-7625-691-0 (pdf)

ISBN 978-80-7625-254-7 (print)

PRO DAVIDA, NOU, MAYU A MAYU A IZZIHO,
KTEŘÍ JSOU MOJE VŠECHNO.

*A na památku mé milované babičky Rachel,
hlasu v mé hlavě, laskavé a starostlivé matky,
která všechno zvládla
a vařila jako nebeská šéfkuchařka.*

Dobří umělci kopírují, velcí umělci kradou.

PABLO PICASSO

*Na obraz se můžete dívat týden
a už si na něj nikdy nevzpomenout.
Nebo můžete obraz zahlédnout na vteřinu
a myslet na něj celý život.*

JOAN MIRÓ

PROLOG

ART BASEL, MIAMI

JULES ZACHYTÍ koutkem oka pronikavý antracitový pohled, kterým ji žena sleduje se stejným zaujetím, jako by byla obraz. S rozbušeným srdcem se trochu natočí, aby na ni žena lépe viděla. *Opatrně*, nabádá se v duchu. Každý pohyb je důležitý.

Jules se na tuto chvíli pilně připravovala. Nastudovala si, co se Margaux de Laurentové líbí, a zná její styl a vkus jako vlastní. Na svém dnešním vzhledu pečlivě zapracovala. Intelektuálská novinářka je tatam a místo ní se vynořila tato nová bytost – elegantní, sexy, svůdná. Nepoddajné kaštanové kudrlinky si vyfoukala do hravých vln. Knihomolské želvovinové brýle vyměnila za čočky a oblékla si pouzdrové karmínové šaty Hervé Léger s jedním ramínkem, které těsně obepínají její tělo – křivky, které celý život maskovala pod vytahanými mikinami. Šaty jí přišly se vzkazem: *Tohle si musíte vzít*. Zpráva v sobě skrývala náznak: *protože jinak...* Ten, kdo šaty poslal, netuší, že Jules je už o krok napřed.

U šatů byly i boty, a jaké jiné než Anika Baum na deseticentimetrových jehlových podpatcích. Na veletrhu umění Art Basel totiž není nejdůležitější umění, tady jsou důle-

žité boty. Boty vypovídají o tom, kdo jste a co si můžete dovolit, jestli si na něco hrajete, nebo jste někdo opravdu důležitý. Buď jste návštěvník s padesátidolarovou jednodenní vstupenkou (nikdo), nebo držitel VIP vstupenky (někdo, kdo někoho zná), nebo, jako v případě Jules, majitel tolik žádané purpurové V-VIP vstupenky „First Choice“ (opravdový hráč). „Rozhodující jsou detaily,“ bylo jí řečeno před několika měsíci, když začalo pátrání. „Margaux de Laurentová je mnohými považována za nejvýznamnější galeristku na světě. Když budete ignorovat detaily, ocitnete se mimo hru.“

Margauxiny granátově rudé lesklé rty se svůdně zavlíní jejím směrem. Jules dobře ví, co to znamená. V tom pohledu není touha, jde o moc. Žena odloží napůl vypitou sklenku se šampaňským na táb procházejícího číšníka a vezme si dvě nové, plné. Jednu sklenku pozvedne směrem k Jules a naznačí, že je tu v sázce víc než pouhý pohled. Koneckonců je to *její* večírek, nejvyhledávanější událost na veletrhu, kde se chce každý ukázat, a ona očekává, že Jules bude hrát roli, kterou jí přidělila.

Slavnostní večer Galerie De Laurent, který společně sponzorují švýcarská banka UBS a koncern luxusních značek LVMH, je exkluzivní událostí a okázalou přehlídkou začínajících i zavedených umělců galerie, na niž se dostanou jen pozvaní hosté. Na nádvoří Versaceho sídla, nyní známého jako Villa Casa Casuarina, se sešli top celebrity a modelky, drogoví dealeri a politici, influenceři a známé osobnosti, kritici a sběratelé, a nikdo z nich pravděpodobně neodejde před východem slunce. Margauxiným cílem není jen prodat díla svých umělců, ale především pozvednout svou značku a zastínit konkurenci.

Margaux si vychutnává status královny plesu v elegantních smokingových minišatech od Toma Forda bez košile. Působí to androgynně a pornograficky zároveň. A Jules se

dělá špatně jen z pohledu na ni. Dvojice vyboulených, vysoko posazených a dobře viditelných bronzových nader, nehybný hluboký dekolt – *strnulé zátiší* –, nedotknutelný a falešný stejně jako tahle žena.

Jules naskočí husí kůže na zátylku, když Margaux zamíří jejím směrem. *Zůstaň v klidu, tvář se sebejistě*, přikazuje si v duchu. Další šanci nedostaneš. Na tomhle závisí všechno. Jules rychle přejede pohledem nádvoří a účastníky večírku a zahlédne Adama v obležení novinářů vyptávajících se na jeho obrazy. Zatím si jí nevšiml, ani neví, že je tady. Je to tak bezpečnější. Bože, vypadá skvěle. Drsný hezoun s rozčuchaným účesem fotbalové hvězdy oblečený v módním saku, které, jak Jules ví, nesnáší. Mnohem pohodlněji se cítí v roztrhaných džínách a některém ze svých četných triček z rockových koncertů.

Na moment pevně stiskne oči a snaží se potlačit myšlenky na to, co bylo. Musí zůstat soustředěná, aby ho ochránila – aby je všechny ochránila – před Margaux. Přepadne ji strach, ale zažene ho. Je před tou mrchou vůbec někdo v bezpečí?

Jules zatne ruce v pěst, protože si uvědomuje, že bude muset vynaložit obrovské úsilí, aby Margaux dostala a dozvěděla se, jak to celé doopravdy bylo. Ne ten příběh, který vyjde zítra v novinách, ale pravdu. Příběh, který se skrývá za příběhem.

Margaux se proplétá naparáděným davem, přehlíží pochlebovače, kteří se snaží získat její pozornost, a s přesností pantera míří k Jules. Kroužky servilních hostů protnuté jako Vennův diagram se oddělí a nechají ji projít. Jules zatají dech, když se Margauxiny hedvábné šaty zlehka otřou o její odhalenou pokožku. V tak těsné blízkosti nemá jinou možnost než vdechnout ženinu silnou vůni – tahitská vanilka s nádechem růže: Clive Christian No. 1 Imperial Majesty – jeden z nejdražších parfémů na světě. Před několika

měsíci si přečetla článek v britském *Vogue*, který dopodrobna popisoval vše, bez čeho se Margaux de Laurentová „rozhodně neobejde“.

„Ty šaty sedí jako ulité,“ zašeptá Margaux Jules do ucha. „Dělejte si poznámky a buďte připravená.“ Jakékoliv další otázky utne tím, že tvrdě přitiskne rty na Julesina překvapená ústa. Jules se musí ze všech sil přemáhat, aby si neodplivla z pachuti šampaňského a cigaret. „A žádné hlouposti,“ varuje Margaux Jules, když jí podává sklenku šampaňského Ruinart a pak kolem ní projde na druhou stranu nádvoří.

Jules vzhledne a střetne se s Adamovým ohromeným pohledem. Všiml si jí, viděl ten polibek. Má pusu dokořán. *Co to mělo být, Jules?!*

Není to tak, jak si myslíš, signalizuje mu pohledem. Rychle se odvrátí a snaží se splynout s okolními hosty. Teď se nemůže zabývat Adamem. Nesmí se nechat vyrušit. Srdce se jí rozbuší, když se otočí a vidí, jak Margaux uprostřed nádvoří vystupuje na pódium vedle zdobené fontány shora korunované Poseidónovou hlavou. Slavný dýdžej okamžitě vypne hudbu a všechno se skřípěním ztichne.

Margaux velí celému nádvoří jako svému bojišti. Chvilí se opájí obdivem, pak si odkašle a čeká, až ticho začne působit nepříjemně. Tohle má ráda. Tu hru o moc. Všichni vědí, že Margaux de Laurentová se vyžívá v tom, že je středem pozornosti. Jules si prohlíží nádvoří plné stovek fascinovaných tváří a touží vykřiknout: *Vy idioti, vždyť si s vámi jen hraje!*

Vše je zinscenováno stejně dokonale jako filmová scéna. Extravagantně vyzdobené nádvoří i okolí bazénu jsou plné obrazů pečlivě rozmístěných mezi obřími ledovými sochami a stovkami pozlacených svící. Číšníci, samí mladí muži v upnutých černých džínách a bílých tílkách, jsou

vyrýsovaní a lesknou se jako striptýzoví tanečníci z Chippendales. Dokonce i počasí jim přeje. Na zimní večer je nezvykle teplo a fouká jemný vánek jako na objednávku. *Příliš* dokonalé. Jules zhluboka vydechne. Něco se musí stát.

„Dobry večer, vítejte,“ začne Margaux. „Jsem Margaux de Laurentová a mám obrovskou radost, že tu s vámi dnes večer mohu být.“ Nepotřebuje mikrofon. Má sytý, výrazně rezonující hlas se snobsky nabubřelým britským přízvukem odrážejícím její privilegovanou výchovu. „Galerie De Laurent se na Art Basel prezentuje již osmnáctým rokem. Ale dnešek je pro mě obzvlášť důležitý, protože dnes to pro mě není jen výstava – je to osobní.“ Ukáže na velký zakrytý obraz, které stojí za ní, a všichni se otočí za její rukou. Ovládá své publikum jako loutky. „Tento obraz chyběl v naší rodinné sbírce osm desetiletí. Až doteď...“ Nastane významná pomlka, v níž se Margaux rozhlédne po zaplněném nádvoří a pak se otočí na asistentku oblečenou od hlavy až k patě v černém, která stojí vedle ní. „Odhalte ho.“

Závěs se jedním dramatickým pohybem odhrne a Jules ohromeně zírá na obrovské plátno. Je v takovém šoku, jako by vstoupila do restaurace a uvnitř ji čekala oslava s překvapením. Možná si to jen představuje, ale zdá se jí, že se Margaux z pódia usmívá přímo na ni, letmým úsměvem, který se rychle rozplyne v úšklebku. Jules bouří krev v žilách, její hněv se stupňuje. Ten obraz jí nepatří.

Lhářko! křičí Jules z plných plic, ale nevydá ani hlásku. Slova z ní ne a ne vyjít. Po zádech jí pod značkovými šaty stéká pot. *Tohle nemůže být pravda.*

Jenomže je.

Zprvu jen sem tam zazní ojedinělé tlesknutí, ale pak propukne ohlušující aplaus jako při vítězném gólu na mistrovství světa ve fotbale. Jules hoří tváře, a přitom má

studené ruce, jako by jí selhávala termoregulace, protože jí dochází, že je to *ona*, koho tu obehráli.

Margaux si vychutnává potlesk. Její pronikavý pohled znovu najde Jules. Mrazivý úsměv už nevyjadřuje jen vítězství – teď říká přímo: *A dohrála jsi.*

Jules si všimne Adama, který si klestí cestu davem a prodírá se k ní. Než stihne zareagovat, ucítí tvrdé zaklepání na rameni a otočí se za prstem. Před ní stojí mladá žena s ostře řezanými rysy v bílých kožených minišatech tak těsných, že bude potřebovat škrabku, aby je ze sebe stáhla. Jules v ní pozná dívku, která stála u vchodu do sídla a odškrtařovala si hosty v seznamu – ale je zjevné, že to není běžná náplň její práce.

„Pojďte za mnou,“ přikáže jí žena polohlasem. *Okamžitě.* Jules má pocit, že se jí podlomí nohy. Pohledem střelí na druhou stranu nádvoří a hledá Adama, ale ten zmizel. *Kde je?* Točí se jí hlava. *Přemýšlej, přemýšlej.*

Instinkt jí napovídá, aby utíkala jako o život, ale hluboko v nitru ví, že bude lepší, když udělá, co se jí řeklo, protože nad její hlavou jako černý mrak visí: *protože jinak...* Následuje ženu nenápadnými bočními dveřmi pryč z nádvoří a po krátkém úzkém schodišti vedoucím neznámo kam. Než stačí zjistit, co se děje, nebo přehodnotit své rozhodnutí, někdo jí vytrhne kabelku a pevnou masitou rukou ji hrubě strčí na zadní sedadlo čekajícího vozu.

Rychle se otočí a skrz zadní tónované okno auta ještě zahlédne v zubatém stínu nasvícené palmy dívku od dveří. Vtom jí bez varování přes hlavu přetáhnou kuklu a spoutají ruce. Z plic jí unikne vzduch a ona má pocit, že se jí hlava odtrhla od těla, jak auto zrychlí. Opře se o lepkavé, studené kožené sedadlo. Proč neodešla, neutekla nebo nekřičela, když mohla? Copak ten zatracený obraz stojí za lidský život? Její i těch, které miluje?

PŘED ROKEM A PŮL